

[Inger Gautier Schmit.]

Jeg vil haabe, at der nu kan blive indledet et godt Samarbejde mellem Præsterne og Skolen, som jo Meningen er med § 12. Der behøver absolut ikke at være nogen Vanskelighed. Den nye Tilsynsmyndighed er absolut sideordnet med Skolekommissionen. Jeg haaber, at den højtærede Undervisningsminister vil bekræfte dette, thi det har altid været Opfattelsen og Kravet fra vor Side, at § 12 skulde forstaaes paa denne Maade.

Den højtærede Handelsminister har nedsat en meget stor Alkoholkommission, jeg tror paa mindst 30 Medlemmer. Hvorfor denne Kommission skulde nedsættes, nu da Ædruelighedskonsulenten nylig har begyndt sin Virksomhed, er vist vanskeligt at forstaa for mange. Havde det ikke været fornuftigere at vente med denne Kommission, om hvilken det eneste sikre er, at den vil blive meget kostbar, indtil Ædruelighedskonsulentens Virksomhed havde sat sine Spor?

Af de 30 Medlemmer er det sidste Navn paa Listen Navnet paa en Kvinde, en dygtig Kvinde, som jeg med stor Gælde ser i Kommissionen. Men hvorfor kun denne ene Kvinde i en Kommission, hvis Arbejde i saa høj Grad gaar ud paa at virke til Gavn for de tusind Hjem og den Slægt, der her vokser op? Kvinderne burde her efter min Mening have haft en større Repræsentation.

Ligeledes er der Skuffelse inden for det kristelige Afholdsarbejde, fordi man ikke her har faaet nogen Repræsentation. Jeg har med Glæde lagt Mærke til, at Arbejderne Afholdsarbejde har en Repræsentant i Kommissionen, men hvorfor saa forbigaa et Arbejde som „Blaa Kors“ og „Hvide Baand“, der har en langt større Virksomhed at se tilbage paa?

Til Trods for de Bestræbelser, der hidtil er udfoldet, ser man desværre, at Færdselsulykkerne er i Stigning, endog i en meget alvorlig Grad. Den sidste Statistik over Ulykker paa Grund af Automobilsammenstød er jo nærmest forfærdende. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke agter at foretage et nyt Fremstød, for at Kurven atter kan blive nedadgaende. Her er jo nemlig 4 Omraader, hvor man kan overveje at sætte ind: Vejmateriale, Automobilene, de motorsagkyndige og saa den Automobilprøve, som skal aflægges af dem, der ønsker at køre Automobil.

Vort Vejmateriale er efterhaanden ved at komme i en betydelig bedre Orden; dog maa det siges, at Vejene endnu er for smalle

mange Steder, og at der mere end hidtil maa tages Sigte paa Cyklestier og ikke mindst Gangstier, idet de gaaende dog ogsaa skal have Lov til at færdes paa Landevejene.

Med Hensyn til Bedømmelsen af Motorkøretøjerne har jeg Følelsen af, at denne Bedømmelse ligger meget forskellig inden for de forskellige Jurisdiktioner. Man hører saaledes om Motorkøretøjer, der faar blaåt Stempel i en Jurisdiktion, kører lige over i den næste og her viser sig at være komplet i Uorden. Hvorledes kan dette forenes? Mon det ikke vilde være af stor Interesse, om de motorsagkyndige blev mere ensartede i deres Kvalifikationer og Uddannelse, saaledes at noget saadant ikke kunde finde Sted?

Jeg tror ogsaa, der er meget stor Uoverensstemmelse med Hensyn til, hvad der kræves for at give et Menneske Kørekort, hvilket dog er forbundet med et stort Ansvar. Man hører saaledes, at Folk lader deres Navn flytte over til et andet Folke-register, fordi man ved, at den sagkyndige der paa Stedet ikke ser saa alvorligt paa Sagen. Dette kan dog ikke være i Samfundets almindelige Interesse.

Det er ogsaa et Spørgsmaal, om Lægenes forskellige Bedømmelse af Ædruelighedsparagrafferne ikke spiller ind; der synes at være Steder, hvor man ser noget laks paa disse Bestemmelser og derved slapper den kørendes Opmærksomhed for Nødvendigheden af at være i fuldt ædru Tilstand, naar han fører sit Automobil. De Domme, der fældes i Automobilsager, er ogsaa af en saa stor Forskellighed, at man maa spørge, om ikke dette bidrager til, at der ikke vises den tilstrækkelige Forsigtighed, idet de milde Domme meget let kan bidrage til at svække Ansvarsfølelsen hos Motorkørerne.

Jo mere Interessen for Slægtens sunde Udvikling ogsaa paa det seksuelle Omraade vinder frem, des mere giver det Anledning til Fremkomst af saglig Litteratur og Foredrag paa disse Omraader. En saadan Oplysning og Litteratur er selvfølgelig værdifuld, og intet fornuftigt Menneske vil tænke paa at lægge den Hindringer i Vejen. Men anderledes forholder det sig med visse Foredrag og den Strøm af Annoncer, Bøger og Smaaskrifter, som ikke mindst i de sidste Aar paa en usmagelig sensationel Maade er sendt til de tusind Hjem under Etiketten „Seksuel Oplysning“, hvilket i høj Grad maa siges at være falsk Varetegnelse. Jeg vil indstændig henstille til den højtærede Justitsminister at fortsætte